

MAXFLIZ®

**INSTRUKCJA
UŻYTKOWANIA**

PŁYTKI CERAMICZNE

2 0 2 1

SPIS TREŚCI

Instrukcja użytkowania płytek ceramicznych	4
Ogólne informacje, dotyczące obróbki, instalacji i użytkowania płytek ceramicznych	6
Ogólne informacje, dotyczące obróbki i instalacji płytek gresowych w formatach XXL	9
Szczególne informacje dotyczące instalacji i użytkowania płytek/ mozaik metalizowanych i metalowych	11
Szczególne informacje dotyczące użytkowania płytek polerowanych/lapatto	12

Instrukcja użytkowania płytek ceramicznych

Płytki ceramiczne są materiałem o wysokiej odporności chemicznej i fizycznej*. Właściwie dobrane do miejsca zastosowania, będą służyć latami, ciesząc oczy i ułatwiając codzienne dbanie o czystość.

Aby jednak tak było, muszą być poprawnie zainstalowane.

Wszystkie płytki ceramiczne sprzedawane przez Firmę Handlową Maxfliz Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. zwaną dalej „Firmą Maxfliz” są produkowane, klasyfikowane i wprowadzane do obrotu wg obowiązującej normy PN-EN 14411.

W świetle obowiązujących przepisów płytki ceramiczne są materiałem budowlanym, który powinien być instalowany przez osoby o właściwych umiejętnościach i doświadczeniu, zgodnie ze sztuką budowlaną, zaleceniami Instytutu Technologii Budowlanej oraz obowiązującymi normami. Firma Maxfliz nie ponosi odpowiedzialności za powierzenie instalacji osobom niespełniającym tych oczekiwań, jak również za wykonanie instalacji przez osoby trzecie.

Dobór właściwej metody instalacji i materiałów do tego użytych należy do osoby kupującej i/lub instalującej płytki ceramiczne. Właściwa metoda jest uzależniona od miejsca i warunków przeznaczenia, materiałów,

z jakich wykonane jest podłoże oraz od instrukcji użytkowania producentów tych materiałów.

Firma Maxfliz, sprzedając płytki ceramiczne, nie dysponuje pełnymi informacjami, na temat uwarunkowań miejsca, w którym płytki będą instalowane, zatem nie może udzielić precyzyjnych informacji, dotyczących metod układania.

Ze względu na specyfikę materiału, jakim są płytki ceramiczne i metodę ich wytwarzania, płytki z kolejnych partii produkcyjnych mogą różnić się od siebie fakturą, odcieniem i wymiarem rzeczywistym. Zakres tych różnic określa norma PN-EN 14411. Partie produkcyjne są oznaczone na kartonach.

Wymiar płytek ceramicznych może różnić się od wymiaru, podawanego na etykietce i dokumencie zakupu.

Norma PN-EN 14411 wprowadza 3 wymiary, służące do opisywania płytek i okre-

śla, w jakim zakresie wymiary te mogą się od siebie różnić.

Wymiar nominalny – to wymiar, jaki służy do opisu płytek w katalogach, na ekspozycji i na dokumencie sprzedaży oraz do obliczania ilości sprzedawanej.

Wymiar roboczy – to wymiar, jaki producent planuje osiągnąć w trakcie produkcji

Wymiar rzeczywisty – to wymiar, jaki rzeczywiście ma sprzedawana płytka.

Różnice między każdym z tych wymiarów są w Normie powiązane z rozmiarem i rodzajem płytki.

Dla przykładu płytka gresowa o wymiarze nominalnym 60x60 cm może mieć wymiar rzeczywisty zawierający się pomiędzy 593x593 a 607x607 mm. Dlatego dwie różne płytki, pochodzące z różnych kolekcji albo z różnych partii produkcyjnych, o takim samym wymiarze nominalnym, podanym na etykietce, mogą różnić się od siebie wymiarem rzeczywistym.

W przypadku płytek oznaczonych jako destonifikowane płytki takie różnią się od siebie odcieniem i/lub wzorem, w ramach jednej partii produkcyjnej. Jest to efekt zamierzony. Instalując takie płytki, nie wolno ich sortować, należy dbać o to, by wzory i odcienie były równomiernie wymieszane, na całej wyprodukowanej powierzchni.

Płytki dostarczone po zakupie mogą się różnić od płytek eksponowanych w salonach dokładnym wymiarem i wyglądem oraz strukturą. Różnica w wymiarze wynika z faktu, że zgodnie z normą PN-EN 14411 płytki mogą być produkowane w różnych kalibrach. Różnica w odcieniu może wynikać zarówno z dopuszczalnych różnic w odcieniu, jak również z innego światła i otoczenia. Temperatura i natężenie oświetlenia oraz zestawienie z innymi barwami, znajdującymi się w bezpośrednim sąsiedztwie może w sposób bardzo mocny wpływać na postrzeganie koloru i wzoru płytek.

Przed ułożeniem, płytki muszą być bezwzględnie sprawdzone co do jakości, odcienia, rodzaju, wymiarów rzeczywistych. Należy dokonać tego przez porównanie płytek ze wszystkich kartonów. Zainstalowanie płytek z widocznymi wadami/cechami oznacza akceptację ich jakości i Firma Maxfliz nie ponosi za to odpowiedzialności.

Płytki ceramiczne są materiałem stosunkowo mało odpornym na uderzenia, dlatego powinny być przewożone, przenoszone i magazynowane z zachowaniem należytej ostrożności, najlepiej w oryginalnych opakowaniach. Należy bezwzględnie przestrzegać dopuszczalnej wysokości składowania zgodnie z oznaczeniami producenta, jeżeli występują, aby nie doszło do pęknięć i uszkodzeń.

Ogólne informacje, dotyczące obróbki, instalacji i użytkowania płytek ceramicznych

Wszystkie płytki ceramiczne, sprzedawane w Firmie Maxfliz, powinny być stosowane zgodnie z przeznaczeniem.

Ich instalacja powinna się odbywać zgodnie ze sztuką budowlaną, zaleceniami Instytutu Techniki Budowlanej, obowiązującymi normami i zaleceniami producentów chemii budowlanej.

Cięcie płytek

Płytki ceramiczne w zależności od rodzaju, wielkości i grubości, powinno się ciąć specjalnymi maszynami – ręcznymi lub elektrycznymi albo ręcznie, przy użyciu szlifierki kątowej, wyposażonej w odpowiednie, dedykowane tarcze.

Wiercenie i wycinanie otworów należy przeprowadzić przy pomocy wiertarki wyposażonej w odpowiednie, dedykowane otwornice lub wiertła.

W przypadku użycia szlifierki i wiertarki

należy zwrócić uwagę, aby urządzenia te nie były nadmiernie wyeksploatowane. Wibracje, wynikające ze zużycia łożysk, mogą doprowadzić do niekontrolowanego pęknięcia ciętych płyt. Podczas używania szlifierki i wiertarki, obrabiana płytka powinna być ułożona na sprężystym podłożu (np. gumie lub styropianie), niwelującym drgania pochodzące z urządzeń.

Podczas cięcia powstaje pył ceramiczny, który może być szkodliwy dla człowieka, a krawędzie ciętych płytek mogą być ostre, dlatego zaleca się używanie podczas obróbki środków ochrony osobistej – okularów ochronnych, masek przeciwpyłowych oraz rękawic.

W przypadku wycinania fragmentów płytek, w wyniku którego powstaną wycięte narożniki wewnętrzne w płytkach, należy cięcie rozpocząć od wycięcia w miejscu narożnika otworu o promieniu min. 5 mm (gdy projekt dopuszcza użycie takiego zaokrąglenia – zalecane jest użycie otwornicy o średnicy 25 mm). Otwory

te pozwalają na uniknięcie powstania niszczących naprężeń w płycie. Brak nawierceń może prowadzić do powstania pęknięć podczas cięcia płytek oraz po instalacji. Następnym krokiem jest doprowadzenie cięcia krawędzi do wyciętego otworu w sposób, który wykluczy powstanie tzw. „karbów” na krawędzi.

W przypadku wycinania otworów należy zachować minimum 50 mm odstępu między krawędzią płytki a krawędzią otworu albo między krawędziami kolejnych otworów.

Instalacja płytek

Płytki ceramiczne należy zawsze instalować przy użyciu materiałów chemicznych (impregnatów, klejów, fug) odpowiednich dla

tego rodzaju materiału i warunków, w których płytki będą instalowane.

Podczas instalacji należy bezwzględnie przestrzegać zaleceń producentów chemii.

Podłoże, na którym będą instalowane płytki, musi być czyste, równe i nośne. O wilgotności, wymaganej przez producenta zaprawy klejowej.

W zależności od podłoża i miejsca instalacji może istnieć konieczność jego zaimpregnowania w celu poprawienia przyczepności do zaprawy klejowej albo wykonania warstwy wodoszczelnej.

W przypadku instalacji płytek na ogrzewaniu podłogowym podkład z ogrzewaniem należy wcześniej wygrzać zgodnie z zaleceniami producenta ogrzewania i wylewki. Ponowne uruchomienie ogrzewania, po instalacji płytek, jest możliwe dopiero po upływie czasu, wskazanego w karcie technicznej zaprawy klejowej użytej do instalacji płytek. Wcześniejsze uruchomienie ogrzewania może spowodować pęknięcie płytek.

W przypadku istnienia w podłożu koniecznych dylatacji – konstrukcyjnych, śródpolowych, obwodowych – muszą one być przeprowadzone również przez okładzinę płytek. Szczeliny dylatacyjne w okładzinie ceramicznej muszą mieć wymaganą szerokość oraz wypełnienie z materiału trwale elastycznego.

Pomiędzy płytkami należy stosować fugę o szerokości zalecanej przez Instytut Techniki Budowlanej, chyba że warunki instalacji, producent płytek na opakowaniu albo producent zaprawy użytej do fugowania określa inaczej.

Jeżeli płytki były pokryte na czas transportu woskiem ochronnym, należy go usunąć całkowicie przed rozpoczęciem instalacji płytek.

Czyszczenie

Dla pierwszego, gruntownego czyszczenia po instalacji i fugowaniu zalecamy użycie środka Faber Cement Remover, w sposób zgodny z zaleceniami producenta.

Dla usunięcia pozostałości po silikonach i fugach epoksydowych zalecamy użycie środka Faber Epoxy Cleaner, w sposób zgodny z zaleceniami producenta.

Do bieżącego, codziennego czyszczenia

płytek zalecamy środek Faber Tile Cleaner, używany zgodnie z zaleceniami producenta. Lub jakikolwiek inny środek do zmywania powierzchni wykonanych z różnych materiałów, niezawierający wosków i nablyszczaczy. Woski i nablyszczacze mogą pozostawiać na powierzchni płytek osad, który pogarsza ich wygląd.

Każdorazowo, używając nowego środka do czyszczenia, należy przeprowadzić wcześniej test, w miejscu mało widocznym.

Okładziny ceramiczne należy myć regularnie, by nie dopuścić do nagromadzenia się zabrudzeń, które wymagałyby użycia agresywnych środków myjących.

Ogólne informacje, dotyczące obróbki i instalacji płytek gresowych w formatach XXL

Płytki gresowe w formatach XXL, spieki kwarcowe, słaby itd. są ceramicznymi materiałami okładzinowymi, do których stosują się wymienione wcześniej zasady dotyczące wszystkich płytek ceramicznych, ale do których jednocześnie stosują się dodatkowe zasady, wymienione poniżej.

Transportowanie płyt między producentem, sprzedającym, a kupującym odbywa się w skrzyniach drewnianych, w których są umieszczone poziomo albo na paletach A-frame, na których umieszczone są w pochyleniu.

Do podnoszenia płyt ze skrzyni/palety A-frame zalecamy użycie specjalnych ram stabilizujących wyposażonych w przysawki lub uchwyty z pompami próżniowymi.

Do transportowania płyt XXL na miejscu inwestycji zalecamy użycie specjalnych wózków transportowych, które pozwalają na bezpieczne przewożenie materiału. Są one

również pomocne w trakcie instalacji, przy nanoszeniu zaprawy na stronę montażową płyty.

Wyciąganie i przenoszenie płyt bez użycia ram i wózków może spowodować ich pękanie.

Cięcie

Cięcie płyt w formacie XXL powinno się odbywać przy użyciu specjalnego stołu wyposażonego w dedykowany ręczny lub elektryczny element tnący. Wymiar stołu powinien być większy niż wymiar płyty XXL. Tnąc płyty, należy bezwzględnie stosować się do zaleceń producenta urządzenia.

W przypadku cięcia, wycinania fragmentów płyt i cięcia otworów, krawędź cięcia należy wyrównać przy pomocy specjalnych gąbek polerujących, aby otrzymać krawędź bez wyszczerbień, karbów i uszkodzeń. Każde takie miejsce powoduje osłabienie płyty i może stać się punktem początkowym dla pęknięcia

płyty po instalacji.

Jeżeli to tylko możliwe, należy unikać wycinania i instalowania płyt w formie narożników „L”. Jeżeli projekt wyklucza inne rozplanowanie płyt, bezwzględnie należy pamiętać, że płyty muszą mieć zaoblone wycięcia (przez wcześniejsze nawiercenie otworów).

Instalacja

Podłoże, na którym mają być instalowane płyty XXL, musi być przygotowane ze szczególną starannością. Niedopuszczalne jest wyrównywanie drobnych nierówności przy pomocy zaprawy klejowej w trakcie instalacji płyt. Każde przekroczenie dopuszczalnej przez producenta chemii grubości zaprawy klejowej może powodować pękanie płyt.

Instalacja płyt XXL powinna odbywać się przy pomocy zapraw klejowych o parametrze przyczepności C2 i o parametrze odkształcalności minimum S1, a jeżeli grubość płyty i warunki, w których płyty mają być instalowane (np. obecność ogrzewania podłogowego), tego wymagają – S2.

Podczas przygotowania zaprawy i instalacji płyt należy bezwzględnie przestrzegać zaleceń producenta chemii.

Płyty XXL powinny być instalowane przy bardzo wysokim związaniu płyt z podłożem. Dla płyt instalowanych na podłodze stopień związania wynosi minimum 96%, chyba, że producent zaprawy klejowej określa inaczej.

Aby uzyskać wysoki stopień związania płyty z podłożem, należy bezwzględnie stosować metodę kombinowaną – zaprawa klejowa musi być nakładana na podłoże i na płytę. W przypadku warstwy zaprawy nanoszonej pacą zębatą kierunek prowadzenia pacy musi być taki, aby paski zaprawy były równoległe wobec krótszego a prostopadłe wobec dłuższego boku płyty.

Stosując metodę kombinowaną, z dwoma warstwami ułożonymi przy pomocy pacy zębatej, należy zadbać, aby paski zaprawy na płycie i na podłożu układały się w tym samym kierunku. Pomaga to w pełnym rozprowadzeniu zaprawy pod płytą. Niedopuszczalne jest, aby paski się krzyżowały pod jakimkolwiek kątem.

Szczególne informacje dotyczące instalacji i użytkowania płytek/ mozaik metalizowanych i metalowych

Materiały okładzinowe zawierające szkliwa metalizowane i/lub elementy metalowe nie nadają się do stref mokrych i w miejsca, gdzie będą narażone na stałe działanie wilgoci. W takich miejscach materiały te mogą zmieniać swój wygląd.

Do fugowania mozaiki metalizowanej lub metalowej należy używać fug elastycznych, niezawierających piasku kwarcowego. Do fugowania większych płytek ze szkliwem metalizowanym, zalecamy używanie fug elastycznych, bez piasku kwarcowego lub tradycyjnych fug, nakładanych przy pomocy fugownicy, bez zacierania powierzchni płytki. Bezwzględnie należy pamiętać, że drobny materiał ścierny, zawarty w klasycznych fugach cementowych może rysować powierzchnie metalowe lub metalizowane, dlatego należy zmywać je odpowiednio wcześniej i bardzo delikatnie.

Okładziny zawierające szkliwa metalizowane i/lub elementy metalowe mogą być wrażliwe na działanie kwasów, w tym – kwasów znajdujących się w pożywieniu. Należy je chronić przed kontaktem z substancjami o pH kwaśnym. Do mycia takich okładzin należy używać środków neutralnych.

Szczególne informacje dotyczące użytkowania płytek polerowanych/lapatto

Płytki polerowane i lapatto powstają przez mechaniczne zeszlifowanie powierzchni płytki przy pomocy tarcz polerskich aż do uzyskania powierzchni, która w wysokim (poler) lub nieco niższym (lapatto) stopniu odbija światło.

Polerowanie płytek podnosi ich walory estetyczne, ale zmienia również właściwości fizyczne.

W większości przypadków płytki polerowane nie posiadają właściwości antypoślizgowych. Po zamoczeniu mogą być śliskie, dlatego nie powinny być instalowane tam, gdzie pojawia się ryzyko poślizgnięcia – na przykład na podłogach łazienek, w korytarzach i w strefach wejściowych do budynków.

Płytki poddane polerowaniu są również wrażliwsze na zarysowania. Powstawanie drobnych zarysowań i związany z tym efekt matowienia w trakcie użytkowania jest cechą tego produktu i nie jest ich wadą.

Aby ten proces nie przebiegał zbyt szybko,

należy zadbać o to, by na płytkach nie znajdował się stale piasek nanoszony z zewnątrz. Zalecane jest używanie skutecznych wycieraczek, które ograniczą nanoszenie piasku z zewnątrz.

Na etapie instalacji należy również zadbać o to, by fuga nie znajdowała się zbyt długo na powierzchni płytek, a przy jej zmywaniu należy dbać o to, by wolne od drobinek piasku były gąbka i woda, używana do zmywania.

Jeżeli po zainstalowaniu płytek na podłodze, będą prowadzone dalsze prace remontowe, płytki polerowane należy bezwzględnie skutecznie zabezpieczyć, naklejając na nie tekturę ochronną, upewniwszy się wcześniej, że powierzchnia płytek została dokładnie wyczyszczona. Pomiędzy płytkami a ochronną warstwą nie może znajdować się materiał ścierny, w postaci piasku czy pozostałości zapraw. Zabezpieczenie w formie kartonów, które leżą luzem na płytkach, jest nieskuteczne i może powodować zarysowania.

* za wyjątkiem odporności na uderzenia i rozciąganie.

www.maxfliz.pl